

२०७५ असोज ३१ बुधबार १७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि सबै सँग कर्तव्य निर्वाह गर्नु छ, घृणा गर्नु छैन। कमल फूलसमान
पवित्र अवश्य बन्नु छ।”

प्रश्न:- तिम्पो विजयको बाजा कहिले बज्नेछ? वाह-वाह कसरी हुन्छ?

उत्तर:- अन्त्य समयमा जब तिमी बच्चाहरूमाथि मायाको ग्रहचारी बस्न बन्द हुन्छ, सदा लाइन कलीयर रहन्छ, तब वाह-वाह हुन्छ, विजयको बाजा बज्नेछ। अहिले त बच्चाहरूमाथि ग्रहचारी बस्छ। विघ्न परिरहन्छन्। तीन पाइला पृथ्वी पनि सेवाको लागि मुश्किलले मिल्छ, तर त्यो पनि समय आउँछ, जब तिमी बच्चाहरू सारा विश्वको मालिक हुनेछौ।

गीत:- धीरज धर मनुवा...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछन्- अब पुरानो नाटक पूरा भएको छ। दुःखको दिन बाँकी केही समय मात्र छ, अनि फेरि सदा सुख नै सुख हुन्छ। जब सुखको थाहा लाग्छ तब बुझिन्छ- यो दुःखधाम हो, धेरै अन्तर छ। अहिले सुखको लागि तिमी पुरुषार्थ गरिहेका छौ। सम्झन्छौ- यो दुःखको पुरानो नाटक पूरा भयो। सुखको लागि अब बापदादाको श्रीमतमा चलिरहेका छौं। कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सजिलो छ। अब बाबाको पास जानु छ। बाबा लिनको लागि आउनु भएको छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कमल फूलसमान पवित्र रहनु छ। कर्तव्य निर्वाह गर्नु छ। यदि कर्तव्य पूरा गर्दैनौ भने त मानौं संन्यासी जस्तै भयौ। उनीहरूले कर्तव्य पूरा गर्दैनन्, त्यसैले उनलाई निवृत्ति मार्ग, हठयोग भनिन्छ। संन्यासीहरूद्वारा जो सिकाइन्छ त्यो हो हठयोग। हामी राजयोग सिक्छौं, जुन भगवान स्वयं सिकाउनु हुन्छ। भारतवर्षको धर्मशास्त्र हो गीता। अरूको धर्मशास्त्र के हो त्यस सँग हाम्रो सम्बन्ध छैन। संन्यासी कुनै प्रवृत्ति मार्गवाला होइनन्, उनीहरूको हो हठयोग। घरबार छोडेर जङ्गलमा रहनु, उनलाई जन्म प्रतिजन्म संन्यास गर्नु पर्छ। तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि एक पटक संन्यास गछौं फेरि २१ जन्म त्यसको प्रारम्भ पाउँछौ। उनको हो हदको संन्यास, हठयोग र तिम्पो हो बेहदको संन्यास, राजयोग। उनले त गृहस्थ व्यवहार छोडिदिन्छन्। राजयोगको त धेरै गायन छ। भगवानले राजयोग सिकाउनुभयो भने भगवानलाई अवश्य उच्च भन्दा उच्च नै भनिन्छ। श्रीकृष्ण त भगवान् हुन सक्दैनन्। बेहदको बाबा हुनु हुन्छ नै निराकार। बेहदको बादशाही उहाँले नै दिन सक्नुहुन्छ। यहाँ गृहस्थ व्यवहार देखि घृणा गरिदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यस अन्तिम जन्म गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि पवित्र बन। पतित-पावन कुनै संन्यासीलाई भनिदैन। संन्यासी खुद पनि गायन गर्छन्- पतित-पावन... उहाँलाई याद गर्छन्, उनीहरू पनि पावन दुनियाँ चाहन्छन्। तर यो जान्दैनन् कि त्यो दुनियाँ नै अकै हो। जबकि उनीहरू गृहस्थ व्यवहारमा छँदै छैनन् भने देवताहरूलाई पनि मान्दैनन्। उनले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। न बाबाले कहिल्यै हठयोग सिकाउन सक्नुहुन्छ, न संन्यासी कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्छन्। यो त बुझ्ने कुरा हो। अहिले दिल्लीमा वर्ल्ड कन्फ्रेन्स हुन्छ, उनलाई सम्झाउनु छ, लिखतमा सबैलाई दिनु छ। त्यहाँ त मतभेद भइहाल्छ। लिखतमा भयो भने सबैले सम्झन्छन् यिनीहरूको उद्देश्य के हो?

२०७५ असोज ३१ बुधबार १७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी हौं ब्राह्मण कुलका, हामी शूद्र कुलको मेम्बर कसरी बन्न सक्यौं? वा विकारी कुलमा हामी आफूलाई कसरी रजिस्टर्ड गर्न सक्यौं? त्यसैले हुँदैन भनिदिन्छौं। हामी हौं आस्तिक, उनीहरू हुन् नास्तिक। उनीहरू हुन् ईश्वरलाई नमान्नेवाला, हामी हौं ईश्वर सँग योग राख्नेवाला। मतभेद हुन जान्छ। सम्झाइन्छ- जसले बाबालाई जान्दैन ऊ नास्तिक हो। त्यसैले बाबा नै आएर आस्तिक बनाउनु हुन्छ। बाबाको बनेपछि बबाको वर्सा मिल्छ। यो बडो गहन कुरा छ। पहिले पहिले त बुद्धिमा बसाउनु छ- गीताका भगवान् परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ। उहाँले नै आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नु भएको हो। देवी-देवता धर्म नै मुख्य हो। कुनै धर्म त हुनुपर्‍यो नि। आफ्नो धर्मलाई भुलिसकेका छन्। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- ड्रामा अनुसार आफ्नो धर्मलाई भुल्नु नै छ, तब त फेरि बाबा आएर स्थापना गर्नुहुन्छ। नत्र त फेरि बाबा आउनु हुन्छ कसरी? भन्नुहुन्छ- जब-जब देवी-देवता धर्म प्रायः लोप हुन पुग्छ तब म आउने गर्छु। प्रायः लोप अवश्य हुनु नै छ। भन्ने गर्छन नि हैन- बैलको एउटा खुट्टा भाँचिएको छ, बाँकी ३ खुट्टामा उभिएको छ। मुख्य हो नै ४ धर्महरू। अहिले देवता धर्मको खुट्टा भाँचिएको छ, अर्थात् त्यो धर्म लोप भएको छ। त्यसैले वरको रुखको उदाहरण दिइन्छ- यसको फेद (फाउण्डेशन) सडिसकेको छ। बाँकी हाँगा-बिँगा कति खडा छन्। त्यस्तै यसमा पनि फाउण्डेशन देवता धर्म छँदै छैन। बाँकी सारा दुनियाँमा मठ-पन्थ आदि कति छन्! तिमी बुद्धिमा अहिले सारा रोशनी छ। बाँकी बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले यस ड्रामालाई जानिसकेका छौ। अब यो सारा वृक्ष पुरानो भएको छ। कलियुगपछि सत्ययुग अवश्य आउनु छ। चक्रलाई घुम्नु अवश्य छ। बुद्धिमा राख्नु छ- अब नाटक पूरा भएको छ, म जाँदै छु। हिँड्दा-डुल्दा, उठ्दा-बस्दा पनि याद रहोस्- अब मलाई फर्केर जानु छ। मन्मनाभव, मध्याजी भवको यही अर्थ हो। कुनै पनि ठूलो सभामा भाषण आदि गर्नुछ भने यही सम्झाउनु छ- परमपिता परमात्माले अब फेरि भन्नु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू! देह सहित देहका सबै धर्म त्यागी आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरेमा पाप खतम हुन्छ। म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बनी मलाई याद गर, पवित्रता धारण गर, नलेजलाइ धारण गर। अहिले सबै दुर्गतिमा छन्। सत्ययुगमा देवताहरू सद्गतिमा थिए। फेरि बाबा नै आएर सद्गति गर्नुहुन्छ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... यो हो सद्गतिको लक्षण। यो कसले दिन्छ? बाबाले। उहाँको फेरि लक्षण के हो? उहाँ ज्ञानको सागर हुनु हुन्छ, आनन्दको सागर हुनु हुन्छ। उहाँको महिमा बिल्कुलै अलग छ। यस्तो होइन, सबै एकै हुन्। एक बाबाको बच्चाहरू सबै आत्माहरू हुन्। प्रजापिताकै सन्तान हुन्। अब नयाँ रचना रचिन्छ। प्रजापिताका सन्तान त सबै हुन् तर उनीहरूले यी कुरालाई जान्दैनन्। ब्राह्मण वर्ण हो सबै भन्दा उच्च। यहाँ नै वर्णको गायन गरिन्छ। ८४ जन्म लिँदा यी वर्णहरू पार गर्नु पर्ने हुन्छ। ब्राह्मण वर्ण हुन्छ नै संगमयुगमा।

तिमी बच्चाहरू अहिले स्वीट साइलेन्समा रहन्छौ। यो साइलेन्स सबै भन्दा राम्रो हो। वास्तवमा शान्तिको हार त गलामै लगाइएको छ। चाहना त सबैको शान्ति घरमा जाऊँ भन्ने नै छ। तर यो मार्ग कसले बताउने? शान्तिका सागरले बाहेक अरू कसैले बताउन सक्दैन। टाइटल राम्रो दिइएको छ- शान्तिका सागर, ज्ञानका सागर। श्रीकृष्ण त स्वर्गका प्रिन्स हुन्। उहाँ हुनु हुन्छ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप।

२०७५ असोज ३१ बुधबार १७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

कति रात-दिनको फरक छ। कृष्णलाई सृष्टिको बीज भन्न सकिदैन। सर्वव्यापीको ज्ञान त टिक्न सक्दैन। बाबाको महिमा आफ्नो छ। उहाँ सदैव पूज्य हुनु हुन्छ, कहिल्यै पुजारी बन्नुहुन्न। माथि देखि पहिले जो आउँछन् उनीहरू पूज्यबाट पुजारी बन्छन्। प्वाइन्ट त धेरै सम्झाइन्छ। प्रदर्शनीमा कति आउँछन्, तर करोडौँमा कोही मात्र निकलिन्छन् किनकि लक्ष्य धेरै ठूलो छ। प्रजा त धेरै बनिरहन्छन्। मालामा आउनेवाला दाना करोडौँमा कोही मात्रै निकलिन्छन्। नारदको पनि उदाहरण छ, उनलाई भनियो तिमी आफ्नो अनुहार हेर— लक्ष्मीलाई वरण गर्न लायक छौ? प्रजा त धेरै बन्छन्। राजा फेरि पनि राजा हो। एक-एक राजाका लाखौँ प्रजा हुन्छन्। पुरुषार्थ त उँच गर्नु पर्छ। राजाहरूमा पनि कुनै ठूला राजा, कुनै साना राजा हुन्छन्। भारतवर्षमा कति राजाहरू थिए! सत्ययुगमा पनि धेरै महाराजाहरू हुन्छन्। यो सत्ययुग देखि चल्दै आएको हो। महाराजाहरूको धेरै सम्पत्ति हुन्छ, राजाहरूको कम। यो हो लक्ष्मी-नारायण बन्ने कलेज। त्यसको लागि पुरुषार्थ चल्छ। सोधिन्छ— लक्ष्मी-नारायण पद पाउने वा राम सीताको? भन्छन्, हामी त लक्ष्मी-नारायणको पद प्राप्त गर्नेछौँ, माता-पिताबाट पूरा वर्सा लिनेछौँ। यो त अचम्मको कुरा हो नि, अन्त कहीं यस्तो कुरा छँदै छैन। न कुनै शास्त्रहरूमा छ। अब तिम्रो बुद्धिको ताला खुलेको छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— हिँड्दा-डुल्दा यस्तो सम्झ हामी एक्टर हौँ, अब हामीलाई वापस जानु छ। यो याद रहोस्, यसलाई नै मन्मनाभव, मध्याजी भव भनिन्छ। बाबा घरी-घरी याद दिलाउनु हुन्छ— म तिमीलाई वापस लिएर जान आएको हुँ। यो हो रूहानी यात्रा। यो यात्रा बाबा बाहेक अरू कसैले गराउन सक्दैन। भारतको महिमा पनि धेरै गर्नु छ। यो भारत होलिएस्ट लेण्ड (पवित्र भूमि) हो। सर्वका दुःखहर्ता, सुखकर्ता, सबैका सद्गति दाता एकै बाबा हुनु हुन्छ। भारत उहाँको जन्म स्थान हो। उहाँ बाबा सबैका लिबरेटर हुनु हुन्छ। भारत सबै भन्दा ठूलो तीर्थ स्थान हो। भक्तहरू शिवको मन्दिरमा जान्छन् तर उनलाई थाहा छैन। गान्धीलाई जान्दछन्, सम्झन्छन् उनी धेरै राम्रो थिए, त्यसैले गएर उनीमाथि फूल आदि चढाउँछन्। लाखौँ खर्च गर्छन्। अब यो समय हो नै उनीहरूको राज्य। जो चाह्यो त्यो गर्न सक्छन्। यो त बाबा बसेर गुप्त धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ, यो राज्य नै अलग छ। भारतखण्डमा पहिले पहिले देवताहरूको राज्य थियो। देखाउँछन्— असुर र देवताहरूको लडाइँ भयो। तर यस्तो त हुँदै होइन। यो त युद्धको मैदानमा मायामाथि विजय प्राप्त गरिन्छ, मायामाथि विजय त अवश्य सर्वशक्तिमानले नै दिलाउनु हुन्छ। कृष्णलाई सर्वशक्तिमान भनिदैन। बाबाले नै रावण राज्यबाट छुटाएर रामराज्यको स्थापना गराइरहनु भएको छ। बाँकी त्यहाँ लडाइँ आदिको कुरा हुँदैन। अहिले हेर्न्यौ भने सृष्टिमा सर्वशक्तिमान यस समय क्रिश्चियनहरू छन्। उनीहरूले चाहे भने सबैमाथि विजय प्राप्त गर्न सक्छन्, तर उनीहरू विश्वको मालिक बन्ने, यो कायदा छैन। यस रहस्यलाई तिमीले नै जान्दछौ। यस समय सर्वशक्तिमान राजधानी क्रिश्चियनको छ। नत्र त उनीहरूको संख्या कम हुनु पर्ने हो किनकि लास्टमा आएका हुन्। तर ३ धर्महरूमा यो धर्म सबै भन्दा तीक्ष्ण छ। सबैलाई अधीन गरेर बसेको छ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। यिनीहरूद्वारा नै फेरि हामीलाई राजधानी मिल्नु छ। कहानी पनि छ— दुई वटा बिराला लडे, मक्खन बीचमा तेस्रोले पायो। उनीहरू आपसमा लड्छन्, मक्खन बीचमा तिमीहरूलाई मिल्नु छ। कहानी त पाई पैसाको छ, अर्थ कति ठूलो छ। मनुष्यहरू कति बेसमझ छन्। एक्टर भएर पनि ड्रामालाई

२०७५ असोज ३१ बुधबार १७-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन जान्दैनन्, बेसमझ भएका छन्। सम्झन्छन् पनि गरिबले। धनवान् व्यक्तिहरू केही पनि बुझ्दैनन्। गरिब निवाज, पतित-पावन बाबा भनेर गायन गरिएको छ। अब यथार्थमा पार्ट खेलिरहेका छौं। ठूलो-ठूलो सभामा तिमीलाई सम्झाउनु छ। विवेकले भन्छ— बिस्तारै बिस्तारै वाह-वाह हुन्छ। लास्ट घडीमा डङ्का बज्नु छ। अहिले त बच्चाहरूमाथि ग्रहचारी बस्छ। लाइन क्लीयर छैन। विघ्न परिरहन्छ। यो पनि ड्रामा अनुसार पर्नु नै छ। जति पुरुषार्थ गर्नेछौ, त्यति उच्च पद प्राप्त गर्नेछौ। पाण्डवहरूलाई ३ पाइला पृथ्वी पनि मिलेको थिएन। अहिलेको यो गायन हो। तर यो कसैलाई पनि थाहा छैन— उनीहरू नै फेरि प्राक्टिकलमा विश्वको मालिक बन्छन्। तिमी बच्चाहरू अब जान्दछौ, यसमा अफसोस गरिदैन। कल्प पहिले पनि यस्तै भएको थियो। ड्रामाको लिकमा खडा रहनु छ, हल्लिनु हुँदैन। अब नाटक पूरा हुँदैछ, जाँदैछौं सुखधाम। पढाइ यस्तो पढ्नुछ जसले उच्च पद पाउन सकियोस्। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाका याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हिंङ्दा-डुल्दा आफूलाई कलाकार सम्झ, ड्रामाको लिकमा अचल रहने गर। बुद्धिमा रहोस्— अब हामी वापस घर जाँदैछौं, हामी यात्रामा छौं।
- २) सद्गतिका सबै लक्षणहरू स्वयंमा धारण गर्नु छ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण बन्नु छ।

वरदानः— सहयोगको शुभ भावनाद्वारा रूहानी वायुमण्डल बनाउने मास्टर दाता भव

जसरी प्रकृतिले आफ्नो वायुमण्डलको प्रभाव कहिले गर्मीको, कहिले सर्दीको अनुभव गराउँछ, त्यस्तै तिमी प्रकृतिजित सदा सहयोगी, सहजयोगी आत्माहरूले पनि आफ्नो शुभ भावनाद्वारा रूहानी वायुमण्डल बनाउनको लागि सहयोगी बन। ऊ यस्तो छ, यस्तो गर्छ, यो नसोच। जस्तोसुकै वायुमण्डल होस्, व्यक्ति होस्, मलाई सहयोग दिनु छ। दाताको बच्चाले सदैव दिइरहनु छ। चाहे मन्साद्वारा सहयोगी बन, चाहे वाचाद्वारा, चाहे सम्बन्ध-सम्पर्कद्वारा। तर लक्ष्य रहोस्, सहयोगी अवश्य बन्नु छ।

स्लोगनः— इच्छा मात्रम् अविद्याको स्थितिद्वारा सबैको इच्छालाई पूरा गर्नु नै कामधेनु बन्नु हो।